

[Mads Larsen.]

Enighed om i forrige Rigsdagssamling? Jeg vil heroverfor gerne sige, at det har jeg i og for sig ikke noget imod; jeg vilde endogsaa stille mig særdeles velvillig overfor dette Spørgsmaal, dog under Forudsætning af, at Bestemmelserne i Retning af at sikre, at det fremstillede Produkt virkelig er det; som det giver sig ud for at være, var fyldestgørende. Men dér maa jeg indrømme, at jeg føler mig ikke tryk ved de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Det ærede Medlem, der er Ordfører for Partiet Venstre, sagde under Henviisning til sidste Stykke i § 1 i dette Lovforslag, at der er ikke noget til Hinder for at fremstille baade Flødeis og et Surrogat derfor i samme Lokale. Nu tror jeg ikke, man skal opfatte Affattelsen af Bestemmelsen paa denne Maade, men jeg vil gerne paa den Foranledning sige, at hvis det virkelig skulde være muligt, maatte jeg være absolut Modstander af en saadan Affattelse.

Thi det er afgjort, navnlig naar vi ser paa vort Landbrugs Interesse, paa Eksporten, at det er af yderste Vigtighed, at vi holder den hidtil fulgte Linie ren, ved at ethvert Produkt, der fremkommer under Navn af eller kan betegnes som Mejeriprodukter, virkelig er et Mejeriprodukt og ikke et Surrogat herfor; og det fører jeg mig ikke helt tryk for vil være Tilfældet, naar Fabrikationen foregaar indenfor Margarinefabrikationen, selv om det sker i adskilte, endogsaa stærkt adskilte Lokaler.

Thi i Modsætning til Mejerierne er det jo saadan, at Margarinefabrikkerne netop ligger inde med betydelige Lagre af kunstigt Fedtstof og derfor har let Adgang til at fremstille et Surrogat for det Produkt, som vi her beskæftiger os med. Derfor forekommer det mig heller ikke, at de, som sidder inde med Margarinefabrikkerne, og som foretager en Produktion af den Art, som her er Tale om, kan føle deres Interesser krænket ved, at man overfor dem maa kræve den stærkest mulige Sikkerhed for, at der ikke enten bevidst eller uagtsomt sker Fejltagelser, som kan komme til at volde vort Landbrugserhverv betydelig Skade i den kommende Tid. Men det er et Spørgsmaal, som vi forhaabentlig kan drøfte i det Udvalg, der bliver nedsat, og jeg nærer Forventning om, at det skal lykkes at komme til et tilfredsstillende Resultat.

Maa jeg endnu til Slutning angaaende denne Side af Sagen gøre den Bemærkning, at det forekommer mig unægtelig, at de

Margarinefabrikker, som vil bevare Retten til at fremstille Produktet Flødeis, maa frasige sig enhver Ret — det maa være en Betingelse — til at fremstille Surrogater med kunstige Fedtstoffer for den samme Vare.

Med Hensyn til det andet Lovforslag skal jeg kun gøre den Bemærkning, at Bestemmelsen i § 2, hvorefter man ophæver den hidtil gældende Bestemmelse for Udsalg af Margarine, at der skal findes en Plakat, hvorpaa der staar: „Her sælges Margarine“, tror jeg ikke, man kan indvende noget imod ud fra noget berettiget Hensyn.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de to foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Trier: Forskellige Ordførere har omtalt Spørgsmaalet om Mejeriernes Inddragelse under Fabriktilsynet, og det forbyrder mig egentlig, for jeg synes, at de ærede Ordførere har været mere kongelig-sindede end Kongen, for saa vidt som Mejerirepræsentanterne under Forhandlingerne i Fjor om dette Lovforslag erklærede, at de i og for sig ikke havde noget at indvende imod, at Mejerierne blev underkastet Fabriktilsynet, men de havde kun den Bemærkning, at de ønskede en ensartet Behandling af alle Mejerier.

Ærede Medlemmer maa huske paa, at Forholdet er ganske ejendommeligt. Mejerierne, vor største, vor fineste Industri, yder ikke deres Arbejdere den samme Arbejderbeskyttelse, som der ydes i alle andre Industrier her i Landet. Spørgsmaalet var fremme i sin Tid under Fabriklovens Revision, og Partiernes delte sig. Det forbyrder mig meget at se det ærede Medlem Hr. Ulrich slutte sig til dem, der nu holder paa, at Fabriktilsynet skal holde Fingrene fra Fadet, fra Mejerierne, idet det konservative Parti i sin Tid stærkt holdt paa, at Mejeriernes Arbejdere skulde være underkastet de samme Betingelser som al anden Industris Arbejdere her i Landet.

Men endnu mærkeligere er det, at de ærede Ordførere klager over dette Forhold, naar de diskuterer et Lovforslag, som omhandler dels den hygiejniske Fremstilling af Ice-Cream, dels — maa jeg kalde det — Fremme af Eksport. For at gennemføre Regler herfor agter man altsaa at ændre Fabrikloven og stille Arbejderne i disse Virksomheder daarligere.

Jeg kan ikke forstaa, hvilken Forbindelse der er mellem disse to Ting. Hvad Realitet ligger der i dette Krav om, at Fa-